

दशह

सोऽपि तत्पक्षमाप्नोति गङ्गां संपूय यत्नतः । इति स्तोत्रं प्रतिपदादिदशमीपर्यन्तदिनद्विसंख्याया पठनीयमिति श्रुताः । अत्र सर्वोऽपि विस्तरः स्तोत्रादिषु भट्टकृतत्रिस्यलीसितोरवधेयः । विस्तरभीतेस्तु न लिखते । * । एवं कुर्वन्तः पक्षसक्तं काशीखम् ।

‘एवं कृत्वा विधानेन वितप्राठाविवर्णितः । उपवासी वस्त्रमाभेदशपापैः प्रसृष्यते । सर्वान् कामानवाप्नोति प्रियं ब्रह्मणि लीयते । इति ।

अस्यां सेतुनन्दरामेश्वरस्य प्रतिष्ठादिनत्वात् विशेषेण पूजा कार्या । तदुक्तं स्वान्दे सेतुमाहात्म्ये । ‘ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः । गरामन्दे अतीपाते कन्याचन्द्रे दृष्टे रवौ । दशयोगे सेतुमध्ये सिङ्गरूपधरं हरम् । रामो वै स्थापयामास शिवलिङ्गमनुत्तममिति ।’ इति निर्णयसिन्धुद्वितीयपरिच्छेदे संवत्सर-क्षयम् । किञ्च ।

“अथ हस्ते तु नक्षत्रे दशम्यां ज्येष्ठके सिते । दशपापहरायाश्च अदत्तादानकस्त्रयम् । विरह्याचरणं हिंसा परदारोपसेवनम् । पादव्यादृतपैशुन्यमसम्बन्धश्च भाषणम् । परद्रव्याभिधानश्च मनवानिष्टचिन्तनम् । एतद्दशाघघाताय गङ्गास्नानं करोत्यहम् ।” इति गारुडे २१५ अध्यायः । * ।

अपरं च । “ज्येष्ठे दशहरायान्ति विष्णोरिष्टिं शुभं । यत्र वा विधिना कार्या सेष्टिर्बिम्बोर्गुणैः सदा । प्रबन्धं पार्थिवः कुर्यात् प्रतिमां काचर्षीं हरैः । अन्यतेजोमयीं वापि दारवीं वा शिलाभयीम् । प्रतिष्ठां विधिवत्तस्याः कुर्याद्विप्रः पुरोहितः । तां संस्थाप्य सुरागारे स्वयं वा यत्नतः कृते । वासुदेवस्य बीजेन पूर्वोक्तविधिना तथा । सर्वोपचारैर्भक्ता तु वासुदेवं प्रपूजयेत् । पूजान्ते संस्कृते वही कुङ्कमथे स्थितो द्विजः । आस्थेः सहस्रं जुहुयादाहुतीर्णं हरैः कृते । संपूय वासुदेवम् होमं कृत्वा ततो द्विजः । उपस्थादुभते तान् प्रतिमां मङ्गलं भवतु । प्रतिमायाः कपोलौ द्वौ स्पृष्ट्वा दक्षिणपाणिना । प्राङ्प्रतिष्ठां कुर्वन्ति तस्यां देवस्य वै हरैः । कृतायान् प्रतिष्ठार्यां प्राङ्गानां शृणुवन्तम् । विष्णोः प्राङ्गानां प्रतिष्ठायास्तानि नियतं खयम् । प्राङ्मुख्यागतेषु स्याद्देवैर्न नियतं भवेत् । अक्षतायां प्रतिष्ठार्यां प्राङ्गानां प्रतिमासु च । तथा पूर्वं तथा भावः सर्वादीनां न विष्णुता । अन्येषामपि देवानां प्रतिमासुपि पार्थिव ! । प्राङ्प्रतिष्ठा कर्त्तव्या तस्या देवत्वविद्यये । सुवर्षान् सुवर्षं स्नातु शिखा दाह तथा शिखा । अन्यत्र तुङ्गरूपं स्नातु प्राङ्मुखान्तरं वदात् । वासुदेवस्य बीजेन तद्विष्णोरिष्टिनेन च । तजेवाङ्गाङ्गिसकाशां प्रतिष्ठाभाषरेहरैः । तथैव हृदयेऽङ्गुष्ठं दत्त्वा शृणुवन्तं मन्त्रवित् ।

दशा

एभिर्मन्त्रैः प्रतिष्ठान् हृदयेऽपि समाचरेत् । अस्मै प्राणाः प्रतिष्ठान् अस्मै प्राणाः चरन्तु च । अस्मै देवलसङ्घायै स्वाहेति यजुर्वचनम् । अङ्गमन्त्रैरङ्गिमन्त्रैर्वैदिकैरित्यनेन च । प्राङ्प्रतिष्ठां सर्वत्र प्रतिमासु समाचरेत् । प्रतिमापूजने कुर्व्यादात्मन्त्रपि च मन्त्रवित् । प्राङ्प्रतिष्ठां प्रथमं पूजाभागविशुद्धये । अस्मिन् प्राङ्प्रतिष्ठान् प्रतिमापूजनादते । न क्षिपेत्तु बुधः कुर्यात् कृत्वा न्यूनमवाप्नुवात् । विष्णोरिष्टिभिर्मां कृत्वा दशम्यां पार्थिवोत्तमः । तस्यामेव तु पूर्वायां प्रतिमां स्थापयेत्ततः । एवं दशहरायान् कृत्वादि पार्थिवो हरैः । सर्वान् कामानवाप्नोति निर्बिम्बोऽपि च जायते ।”

इति कालिकापुराणे ८२ अध्यायः । दशा, ज्यो, (दशतीव । दश + ज्यो विभुष्णादि-त्वात् कः । जपजभदहदशेति निर्देशात् अकि-त्वात् नलोपः । यद्वा, दशते इति । गुरोर्बोद्धः । ततश्चापि ।) अवस्था । (यथा, पञ्चतन्त्रे १२।३८२ । “आपदि येनोपकृतं येन च हसितं दशासु विषमासु । उपलब्ध तयोर्दभयोः पुनरपि जातं नरं मन्थे ।”) दौषवर्तिः । (यथा, कुमारः । ४ । ३० ।

“अहमस्य दशैव पञ्च मा- मविषह्यसनेन घूमिताम् ।”) वक्ष्यान्ते बहुवचनान्मोऽयं शब्दः । इति मेदिनी । श्रे, ८ । (यथा, मनुः । ३ । ४४ । “वचनस्य दशा ग्राह्या मृदयोत्कृष्टवेदने ।”) नैतः । इत्यजयपाठः । * । शरीरस्य दश दशा यथा,— गभैवावः १ जन्म २ नाशम् ३ कौमारम् ४ दौर्गन्धम् ५ यौवनम् ६ स्थाविर्यम् ७ जरा ८ प्राणरोधः ९ नाशः १० । इति मोक्षधर्म-टीकायां नीलकण्ठः । * । कामजदशदशा यथा, “चक्षुरागस्तदशु मनसः सङ्गतिर्भावना च आहृतिः स्थातदशु विषययामतश्चेतवीऽपि । निद्राच्छेदस्तदशु तनुता निष्कपलं ततोऽनु-ष्णादो मूर्च्छां तदशु मरणां स्युर्दशाः प्रक्रमेव ।” इत्यलङ्कारशास्त्रम् । * ।

कलौ नराणां यथोक्ताशुभः स्वयंदादयश्च- भोव्याहभागविशेषः । तत्र नाचत्रिकी दशा यथा,— “वट् स्वयंस्य दशा ज्ञेयाः प्रशिनो दशपञ्च च । अरावङ्गारके प्रोक्ता बुधे सप्तदश कृताः । शनैश्चरे दश प्रोक्ता गुरोरेकोनविंशतिः । राहोर्द्वादशवर्षाणि श्भगोरप्येकविंशतिः ।” * । जन्मकालीनेन च चविशेषघटितयहाणां दशा-नियमो यथा,— “क्षतिकदित्रये स्वयंः शशी रौद्रचतुष्टये । मघादाक्षतये औभो बुधो मङ्गलचतुष्टये । अशुवाघाचये शौरिर्गुरुः पूर्वचतुष्टये । धनिहात्रितये राहुः शेषे गुरुचतुष्टये । * ।

दशा

स्वर्गोपपन्नभौमाकिं दशातिकदृष्टा गृह्याम् । गुरुचक्रदशसुक्राणां यथेष्टितपक्षप्रदाः ।” दशाफलम् ।

“उद्विचिन्तपरिखेदितवित्तनाश-क्षेत्रप्रवासगदभीतिमहाभिधातेः । संचोभितं खजवन्सुवियोगदुःखै-र्भानोर्द्दशा भवति कष्टकरी नरायाम् ॥१॥ सौख्यं विभर्ति वरवाहनयानरत्न-कौर्मिप्रतापबलवीर्यशुभान्वितश्च । मिदामपानशयनासनभोजनानि चक्रो ददाति घनकाञ्चनभूमिसंघम् ॥ २ ॥ शाखाभिधातवधनवर्गरेक्षपीर्द्वां चिन्ताब्दं विकलताश्च शरी करोति । चौराभिदाहभयभङ्गविपत्तिरोग-कौर्मिप्रतापघनहा च दशा कुञ्जस्य ॥ ३ ॥ द्विजाङ्गनावदनपङ्कजवटपदलं लीलाविलासशयनासनभोजनश्च । गानाप्रकारविभवागमकोषद्विः क्षिप्रं भवेद्वुवदशसु हितार्थविधिः ॥ ४ ॥ भिष्यापवाद्बधनव्यनकार्येऽग्नि-मार्तुसर्वयुक्तप्रियसुखद्विविधैर्विहीवः । मैत्रे च वैरमभियाच्छति वैरयुक्तः कष्टसु पापददशसु शनैश्चरस्य ॥ ५ ॥ रम्यं गृहं विनयसचयमागद्विं प्राप्नोति सौख्यघनघान्विभूमितयुक्तम् । घनार्थकामसुखभोगवङ्कूपयोगं यावद्वृहस्यतिदशा पुरुषो हि तावत् ॥ ६ ॥ बुद्ध्या विहीनमतिनाशविद्योगदुःख-नष्टार्थविधिभयभङ्गविचारिणोरोगम् । सन्नापशोकरदशगतं करोति राहोर्द्दशा भवति जीवन्संशयाय ॥ ७ ॥ मन्त्रप्रभावनियुग्ः प्रमदाविलासः श्रेतातपत्रगृपूषितदशेषलाभः । हृदयश्लालभघनपूर्वमनोरथश्च शौक्रीदशा भवति निश्चितराजलक्ष्मीः ॥ ८ ॥ रवेरन्तर्द्दशा मासाः ४ तस्य फलम् । उद्विचिन्तपरिखेदितवित्तनाश-क्षेत्रप्रवासगदभीतिमहाभिधातम् । दुःखप्रयोगवधवन्मयानि चैव भानोर्द्दशा प्रकुरुते खलु राजपीडाम् ॥ ९ ॥ शोभस्य मासाः १० फलम् । गदसङ्कटवंचासं खेच्छाङ्गानि मनःक्षतिम् । कुरुते रजनीनाथो भानोरन्तर्द्दशा गतः ॥ १० ॥ मङ्गलस्य मासाः ५ दिनम् १० फलम् । सर्वेषां तिलको भूला मणिरत्नप्रधानकम् । प्राप्नोति घनघान्वानि रवेरन्तर्गते कुजे ॥ ११ ॥ बुधस्य मासाः ११ दिनम् १० फलम् । बाधिः शत्रुभयं निर्यं सर्वगान् विचर्षिका । नश्यन्ति सर्वकार्याणि भानोरन्तर्गते बुधे ॥ १२ ॥ शनैर्मासाः ६ दिनम् २० फलम् । सन्नापं वित्तनाशश्च वसुनाशं पराजयम् । सौरिः करोति वैकल्यं भानोरन्तर्द्दशा गतः ॥ १३ ॥